quidē nō absq; discrimine belli et milicie multe Nā hic vbi terra vbi guerra tanq̄ nihil differt a seruo sed p̄stabit in futuro Speret eq̄nimiter cuz pace et tranquillitate ꝑpetua. ad quā nos intromittat ille qui habet omnia in manus dn̄s noster Jhus xp̄us qui est deus benedictus in secula Amen.

Explicit sermo scd̄us In cena dn̄i per Cancellariū parisien̄ factus

Sequit̄ alius sermo ꝑ eundē Cācellariū Garson in cena domini.

Tradidit ihm Judas simonis schariotis Origialiter in sn̄ia Joh. xiij Unde sumptū est euangeliū pn̄tialiter recitatū De ꝓditore iuda de obstinato et incorrigibili quo vtar nomine vel clerico vel p̄dicatore vel apl̄o vel sacerdote locutur⁹ totus in meditatione mea cōtremui. tot⁹ horrore ꝯcussus sū recogitans q̄z terribilis in ꝯsilijs deus sup̄ filios hoim Videns insup̄ cum ecc̄iaste op̄a dei mirabilia valde. ꝙ nemo possit corrigere quē ille despexerit Si claudit q̄s ap̄iet. Si mittit cristallū obduratiōis. a facie frigor. eius q̄s sustinebit? Si diabol⁹ cor subintret. nonne sicut malleatorū incudē indurat illd̄? Ita vt rideat vibrantē damnatiōis hastam. vertūtur sibi in stipulā lapides funde nec adq̄escit cuiusq̄z p̄cibus Judas in exēplo ē quē nec efficacissima p̄dicatō nec maledictōis et̄ne insinuatio ꝑ xp̄m fc̄a deterrē potuit a p̄cōcepto parricidio Nec cōsideratio tue dignitatis o virgo beata o mr̄ pietatis emollescē potuit vt misericordi⁹ ageret erga te et filiū tuū bn̄dictū Maledictus furor talis qr ꝑtinax. et emulatio qr dura. dum tradidit Jhm Judas simonis schariotis Nūc aūt o virgo serena ne sit in aliquo nr̄m tl̄e cor incredulū et durum Cor a sathana occupatū Cor ad diuinas monitiones vel increpatiōes clausum. adimus cuz fiducia thronum gr̄e tue supplicit̄ exorātes vt irroratione eiusdē gr̄e percepta q̄ cor emolliat. vt abiecta oi neq̄cia diabolice fraudis. ne cor induret. inueniatur nemo nr̄m ꝓditor filij tui. sp̄nens legis sue monita salubria. Qd̄ vt impetremus pn̄tam⁹ tibi illud euangelicū Aue gr̄a plena ꝛc.

Tradidit Jhm Judas simōis schariotis ꝛc. Memini meminerunt et pn̄tium vt opinor aliqui quēadmodū hoc eodē vesp̄e ducto sel̄ in circulos suos ānuales sole tractauim⁹ lr̄aliter thema pn̄s incipiētes

ab hoc verbo Cũ iã diabolus mi
sisset in cor iude ꝛc. Quã particulã
ex industria dimittim⁹. circa quam
p̃cipue mote sũt tũc q̃stiũcule plu/
res q̃si ex ꝑsona studiositatis spe/
culatiue. quaruz dissolutio vel ad
scholasticũ exercitiũ vel ad tẽpus
alteꝝ linq̃bat̃ Quas etiã nũc vel
repetere vel dissoluere nequaq̃ ẽ
aĩmus Satis adest materie plan/
gere poti⁹. et plangendo clerũ nr̃i
tp̃is ne ꝓditor xp̃i sit. admonere li
bet. vt clerus qui in apl̃ico ordine
Jude successor inuenit̃. nll̃o pacto
fiat eiusdẽ imitator in crimie Qua
li crimine? Nimiꝝ in eo qđ narrat
euangelic⁹ sermo ꝯp̃hensus in ver
bis thematis Tradidit ꝛc. Hec to
tius nr̃e intẽtionis sũma Hic car/
do circa quẽ dicẽdoꝝ oim voluet̃
orõ Nã illos ꝯmonere qui vel fo/
ris sũt in alio ordine vel absentes
quid ad nos? Studeam⁹ igit̃ ostẽ
dere modos q̃bus et quot iudas
tradidit Jh̃m et ex eius dãnatissi
mis ꝓditorie fraudis opib⁹ scia/
mus/nos de clero/nos dicti ꝑ an/
tonomasiaz ecc̃iastici a quibus et
q̃liter abstinẽ debeam⁹. ne si sil̃es
fuerim⁹ in execrãdo facinore. par
nos inuoluat horrẽda damnatio.
Jaciam⁹ in p̃mis hoc ꝓ dicendis
fũdamentũ. ꝙ ꝓditio est fraudu/
lenta lesio alicui⁹ sub amicicie vel
officij simulatõe Et ita ꝓditio du
plex est iniq̃tas. qꝛ et odiũ est ⁊ si/
mulatio Proditor est qui simulat
officiũ et affert detrimentuz Vel
ꝓditor est familiaris inimicus eo
ꝑniciosior quo efficacior est et ine/
uitabilior ad nocendũ De tali in
prouerbijs Simulator ore decipit
amicũ suũ Cõtingit aũt fieri simu
lationẽ amicicie vel obsequij tripli
citer In statu et ꝓfessione. in gestu
et oꝑatione. in affatu seu locutiõe.
Hanc triplicẽ beniuolẽtie sil̃atõez
si q̃rimus in iuda reperimus erga
Jh̃m sicut his tribus modis in ge
nere finxit se iudas sibi beniuolum
scz in statu vt qꝛ apl̃us eius fuit.
In gestu vt quia osculuz ei dedit
In affatu vt quia eũ rabbi nomi/
nauit Edificemus si placet super
hanc basim triplicẽ duos nr̃e col/
latõnis parietes p̃ncipales tradu
cẽdo Jude ꝓditionẽ ad ecc̃astico
rum omniũ cautelã et eruditionez
Tradidit itaq̃ Jh̃m iudas simo/
nis schariotis Primũ quia amici/
ciã obseq̃osam p̃tendebat in statu
quã longe ꝓiecerat ab affectu De
gestu autẽ et affatu simil̃r in altera
parte videbimus Porro stat⁹ Ju
de quadruplici titulo fuerat insi/
gnitus Erat quippe iudas cleric⁹.
hoc est in sortem dñi electus. tanq̃
domesticus eius ⁊ heres Ad quid?
Vt domin⁹ sua pars. sua q̃ esset
hereditas. Cleros eni grece ẽ sors
latine Erat p̃terea Judas ciuis sã
ctorũ ascriptus de ciuitate hieru/
salem. tanq̃ domesticus cõmensa/
lis et canõicus regularis sub ab/
bate xp̃o Erat rursus p̃dicator et
apl̃us dño cooꝑante et sermonez

cõfirmãte seqũtibus signis Sibi
q̃ppe data ẽat ptãs sup omnẽ vir
tutẽ inimici. cõicata simul eloquia
diuina et secreta celestia Erat de/
niq; sacerdos dei altissimi institu/
tus a xp̃o ꝑz ordinẽ melchisedech
In p̃mo. filiꝰ Jh̃u et heres In se/
cũdo frater et ꝯciuis et r̃ligiosus
In tertio amicꝰ imo mater ꝓpter
spũalem ꝓpagationẽ in alioꝝ cor
dibus In q̃rto socius ⁊ ꝯminister
Agnoscitis qualia ⁊ quot in statu
suo et q̃ꝫ magnifica dilectionis pi
gnora iudas susceꝑat Atvero q̃d
pro his om̃ibus retribuerit scitis
Tradidit quippe Jh̃m p̃rem suũ
fratrẽ suũ. domesticũ suũ ⁊ abba/
tem Amicũ et pontificẽ et socium
dignantissimũ. Sz ad hec audita
quis ex vobis non indigne ferat.
Quis nõ exhorreat tã inexpiabile
piaculũ Quis nõ sceleratissimũ ꝑ/
ditissimũ q; iudã iuste damnatũ ꝓ
nũciet? Verũtamẽ inspiciamꝰ nos/
met ip̃os charissimi qui vel clerici
vel ecc̃iastici dicimur. qui p̃dicato
res qui p̃sbyteri nõ nos fallamus
adulatione ꝓpria Nõ tergũ verta
mus lucide veritati. fortasse vide/
bimus ꝙ hec de nobis fieri potest
narratio Qualis narratio? Utiq;
ꝙ inter nos sit qui tradiderit Jhe
sum exẽplo iude schariotis Tradi
derit inquies Et quõ põt hoc fieri
Nõne xp̃ũs resurgẽs ex mortuis
iã nõ moritur apl̃o dicẽte Q̃ si nõ
morit̃. neq; ad mortẽ traditur Au
di vẽo alio loco apl̃m Tu o hõ q̃

apl̃m appellasti Rursus inq̃t cruci
figẽtes in se filium dei et ostẽtatui
hñtes Si crucifigẽtes cur nõ pa
ri moẽ loq̃di morti tradẽtes Cru
cifigit̃ in mẽbris suis. Crucifigit̃
q̃ntũ in nobis est dũ causa sue cru
cifixionis pec̃m iteratur Proditur
autẽ duz simulatorie colitur statu
gestu vel affatu Inhonorat̃ vero
prauo cordis affectu Esto dicet
aliquis de clero crucifigã christũ
modo quo loqueris Esto prodaz
eum Attamen longe est peccatum
meũ a sceleratissimo facinore iude
ꝓditoris qui miracl̃a testatissima
xp̃i vidit. nõ ego. Jh̃m p̃dicantez
cõmonentẽ deterrentẽ q; audiuit.
nõ ego Cõsors apl̃oꝝ fuit nõ ego
Desperando se suspendit. gr̃a dei
nõ ego Appello te homo qui sic lo
queris pre iuda te iustificãs. Cre/
dis ne iudaz vidisse et audiuisse q̃
dicis Si nequaq̃. tu vane crimen
iude per hoc exaggerandũ ꝓnun/
cias? Si credis. iam igitur miracu
la cõfiteris que vidit iudas. tu pe
naz ꝓditoribus eternaliter infligẽ
dam agnoscis Amplius vero tu
multitudinẽ testimonioꝝ ⁊ scriptu
rarũ per successionẽ tanti tempis
huius post occubitum iude plus
agnoscere debuisti Q̃ si tã certissi/
mis historijs fidem derogas ꝫ di
cis si miracula videro credã Acci
pe responsionẽ epuloni datam. nõ
si quis ex mortuis resurrexerit co/
ram te credes Clarissima certe mi
raculorũ lux ꝑuersos reprobos q;

animos nō tam illustrauit ad cre/
dulitatē q̄z radiādo cecauit Hoc
fuit in iuda hoc in iudeis et hereti
cis pspicuū Caue tibi igit.ne si iu/
de pbueris te similē in vita similis
in obduratione et reprobā morte
iusto dei iudicio relinquaris Quo
circa pro explicatōne masori qua/
druplicē obiurationē assumimus
Prima cōsideratio ad exemplū iu/
de Proditor est ecclastic' qui spre/
ta parte sua ditissima egenaz auā/
riciā obiectatur Ad quid? Ut vro/
rem imo adulterā pessimā nutriat
cōcupiscentiā suam.et fiat scharī/
oth id ē mercedē accipiēs Auari/
ciā hic intelligite affectū inordina
tum male cupiduz non tm̄ pecunie
sed rei cuiuslibet transitorie Iuxtl.
audire obiurationis hui' rōnem
Debuerat quippe pseueranter cle
rus dicere id qd̄ ab initio sue insti
tutionis iuxta nomis interptatōz
ptulit cū pha Dōs ps heredita
tis mee ꝛc. Et rurs' Pars mea do/
min' in eternū Hec sors heredita/
ria Hec vberrima portio.hec ps
optima Nōne clero sufficē debue
rat? Nōne cū eodē pheta gliari
equū erat qd̄ subdit funes id est
diuisiones ceciderūt mihi in pcla/
ris.eteni heredita mea pclara est
mihi Valde pclara Quales opes
Que diuitiaz copie saciabūt ani/
mā clerici.si deus omne bonuz Si
merces magna nimis velut insuffi
ciens abiicit Fit nihilominus stoli
ditate mirabili magis vero miseā

bili vt clerus per auaricie cupidi/
tatē auertatur a sorte sua deo suo
quē deserēs et ab eius facie passi/
bus nō tam corpis q̄z praue affe/
ctionis egrediens pmū in se recur
uus corruit Stulta vere praua q̄z
mutatō de deo i se Nā in se qd̄ nisi
vastū q̄ddaz indigētie desertū in
uenit aut sentit Anima quippe sine
deo quid oro est nisi horribilis q̄/
dam et inhabitabilis terra debta
inuia inaquosa vel poti' tenebro/
sissima quedā et pfūdissima mise/
riaruz abissus Preterea clerus sic
auersus a deo neq̄z iā osolationē
aliquā neq̄z refectionē aut sacieta/
tem ab eo sentiēs quidni auertēte
deo faciem suam oturbetur Quid
ni ad tenebrositatis vesperā veni/
ens famē patiatur vt canes Quid
ni querulus dicat deo Posuisti me
cōtriū tibi.et factus sum mihimet
ipsi grauis Itaq̄z fit sibimet fgio
egestatis.longinqua valde a pec/
catorib' salus Occupāte igitur re
gionē illam fame valida miserarū
osolationū falsorū q̄z bonoꝝ pdi
to q̄z gustu viui et veri boni.egre/
ditur iā homo ecclastic' semetipm
per exteriorꝝ quoq̄z sensuū portas
quia nullibi peius hospiciū neque
amarius consortiū q̄z in se et secū
inuenit.egreditur foras et cōgre/
gat iniquitatē sibi Egredit si forte
videndo audiendo sentiendo gu/
stando olfaciēdo vmbras aut pi/
cturas veri boni res sēibiles affe/
rat sibi inde osolaciunculas aliq̄s

quas substernat anime sue egro/
tanti et saucie. ex quibus pascat ꝯ
cupiscentiam insaciabili auiditate
voracē cum filijs suis opibus car
nis quasi totidem catulis fame ra
bidis Sed exptus q̄ꝫ vere enūcia
uerit qui dixit: Nō saturat̄ oculus
visu nec auris auditu impletur. re/
perit cum augustino omnia miris
amaritudinibus respersa. qꝛ iuxta
satiricū plus aloes q̄ꝫ mellis hn̄t.
Misera plane sed digna sors vt eie
ctus clerus cum cayn a facie dn̄i
vagus sit post cōcupiscētias suas
et a ꝯtristantibus eū ꝓfugus sup
terrā nō viuentiū in eternitate sed
morientiuꝫ in tpalitate Deniq̄ꝫ
clerus sic auersus a deo ⁊ con uer
sus ad mūdū quid patitur? Nōne
sentit et videt q̄ꝫ amarū sit reliq̄sse
dn̄m Sentit ꝓfecto nisi sensuꝫ per
diderit Nam adheret vni ciuiū re
gionis illius Hoc est carni que de
mūdo nō de supnis est vt spiritus
Hec mittit eū pascere porcos sor/
didos brutales et furibūdos desi
derioꝝ pessimorū quibus dat sili/
quas inanes voluptatū Sꝫ quid
dicit scriptura de adolescente filio
vnde parabolā assūpsimus Cupie
bat ventreꝫ implere de siliquis q̄s
porci comedebant. et nemo illi da
bat Onerat quippe talis cibus vo
luptatis irritat q̄ꝫ famē non saciat
Superest ergo vt quia sacietatem
in nulla re vna reperit nitatur eua
gari per varia ꝓpterea fit dispsus

multipliciter ⁊ inquietus sp hians
semp ad ampliora coaceruāda ne
desit aliquid elaborans. Semper
nescio q̄d curte deest regi inq̄t sati
ricus Finita quippe sūt om̄ia Ani/
me autez desideriū et os et venter
capaces sūt infiniti. ꝓpterea q̄cq̄d
obiectū fuerit nō plus affert sacie
tatis q̄ꝫ gutta vna gulpho vastissi
mo Totus iste mundus sensibilis
ad anime ventrē quid ē nisi bolus
exiguus? Nā si mille milia mūdoꝝ
adieceris eum nō implebūt Patu
it in alexandro in cesare in alijs ty
rānis Ve misero mihi inq̄t alexā/
der cū ex d̄mocriti sn̄ia inumerabi
les mūdos audisset. ego nec vnuꝫ
subiugaui Idē de sciētie cupidita/
te Exemplū deinde senserūt qui to
ta studiositate sua nihil aliud inue
nerūt q̄ꝫ nihil scire ⁊ ꝙ multa scire
magna fatuitas Porro quid mi/
randū si nō saciatur comedens in
sōnis Vt loquit̄ ysaias ⁊ vt poe/
te de toto fabulant̄. sed ⁊ vmbrā
et ventū dentibus atterens et pa/
scēs saturitate qualiter implebit̄?
Ideo bene enūciauit qui dixit ap/
petitū diuitiaꝝ esse infinitū Midā
et tantulū poete et cresum cum in
numēis diuitijs historici ꝓ exēplo
posuerūt Ecce cui assignata erat
sors vberrima sors q̄ꝫ plenissima.
dum derelicta ea vmbrā ⁊ ventū
cōsectatur tpalium ꝯmodorū vel
lucroꝝ. dum querit ea tanq̄ꝫ p̄ciū
quoddā huius cōmutationis dei

cum mãmona.ip̃e neq; rem habet
neq; preciũ Postremo cũ iuda sus
penditur strangulatur q; laqueo
tẽporalis solicitudinis.intercipiẽ/
tis spiritũ vitalem gratie ne inte/
riora refrigeret.et crepat medius
et diffundãtur omnia viscera eius
in terram Fingo istud nisi assit te/
stis sapiens Auaro inquit nihil est
scelestius Sequitur Proiecit enim
in vita sua intima sua Vultis acci
pere similitudinẽ vt dicitur palpa/
bilẽ pro p̃dictis Ponite ante ocu/
los vestre cõsiderationis canẽ ali/
quem mordicitus inter dẽtes ge/
stantez frustum carnis.transnatet
canis iste flumen aliquod.videat
q; vmbrã carnis in aqueo speculo
hic canis vt auidum est animal si
hiando nititur vmbraz hanc arri
pere vel glutire.q̃d agit nisi vt ve/
rum carnis cibuz perdat?elabitur
enim fundo q; mergitur.nõ tamẽ
vanescente potitur Aut si similitu/
do magis placet in hominib⁹ Re/
cogitate aliquẽ in orto pomifero
positũ super cuius orti filices hu/
mi repẽtes super vrticas ⁊ vepres
iaciantur ab alto vmbre pomorũ
ex radiatione solis obiecta.quãta
p̃cor estimabitur stoliditas in hoc
homie si spretis veris pomis ipse
nitendo et serpendo pedibus ma
nibus q; totus incumbat inhians
aperto ore sup huiusmodi vepres
et vrticas cupiens vmbratilib⁹ po
mis saturari Quid ip̃e nisi vstiões
puncturas q; quid nisi laceratões
referet de toto conatu suo? Profe
cto hic est typus auari.qui spreto
deo vero cibo et fructu ꝑsequitur
vmbras eius vmbratiles scz diui/
tias quas Jhus spinis quia cruẽ/
tant ⁊ pũgentibus curaꝝ aculeis
vulnerãt compauit Itaq; nisi hec
vmbra quasi somnialiter ⁊ vmbra
tiliter fieret.sicut vnus poetarum
dicit referente fulgentio.nõ ceci/
nisset psalmista Dormierũt sõnuz
suũ et nihil inuenerunt omnes viri
diuitiarũ in manibus suis Et rur/
sus Veruntamẽ in imagine ꝑtrã/
sit homo Minus quippe habet en/
titatis et ꝑmanentie tẽporalitas
eternitati comparata q̃ somnium
auolans vel vmbra ꝑtransiens.si
earũ cũ tꝑalitate q̃ntũlibet exten/
sa fiat collatio Calem nisi me fal/
lit estimatio formauerãt imaginẽ
rerũ humanarũ duo ph̃i democri
tus et eraclit⁹.quoꝝ alter mox vt
ingrediebat̃ soliuz dom⁹ ridebat
ita nihil sibi seriũ vel ineptũ vide/
bat̃ Alter flebat arbitrãs om̃ia q̃
gerebant̃ miserrima Talẽ Job ta
lem ille qui introierat in sc̃uarium
dei imaginẽ pinxerat Job dic̃ Vi
di stultũ firma radice.et maledixi
pulcritudini eius statim Alter Ve
lut somniũ surgentiũ dñe imaginẽ
ipsorum ad nihilum rediges Cle/
rus vtinam sic sentiret ex intimis
rerum vanitatem.quod quia non
facit tradit Jh̃m p̃tendẽs ex statu
et nomie se hr̃e solũ deũ in sortem
hereditatis a quo longissime ꝓie

ctus est per viciuz cupiditatis. Se
si vult regredi formā habeat iam
allegatā adolescentis. reuertat de
exteriorib' ad se de se ad patrē di
cens Pater peccaui in celū z coram
te Proditor iudū tui sed cuiuslibz
creature. fac me sicut vnū ex mercēa/
riis nō mundi sed tuis. ne pereā cū
iuda simonis schariotis. Secda
cōsideratio Ad imitationem iude
Proditor est ecclīasticus. qui cor/
poralit etiā ascriptus ad cōsortiū
ecclesiā qz sāctoz deserit illos cor/
de neqz transiens ad synagogam
peccantiū Ibi qz simon existēs id
est merorez audiens hec fuit iniq
iude poitio vt dum cū scis apls
et maria matre iesu corpaliter ver
saretur ipe totus animo cū iudeis
de traditione dñi sui de desolatiōe
cetus istius ptractaret vt verū sit
illud per psalmistā Etenim homo
pacis mee qui edebat pānes meos
magnificauit sup me supplantatōz
Inuitant autē eū qui sūt ex parte
illius quorum ouersatio corpalis
cū catholicis mentit fidem et de/
uotionē que longe sūt ab eis Non
enim sūt fratrū amatores sed spo
liatores fraudatores irrisores eo
rum etiā spūaliter in moribus. ciui
liter in fama puēsissimis machina
tionib' occisores Ita tradit xps
in mēbris suis Ecclīasticos itaqz
quos auaricia puertit iam a deo
Inuidia comes auaricie suscipit.
dum vident in alio quod non hnt
Fraus insuper dolus detractō ira

furtū sacrilegium. odiū. tediū veri
boni et files vicioz pestes tāquā
latrones aliqui et poitores inue/
niūt eos Inuētas qz cecāt illigāt
sauciāt trahūt distrahūt Deniqz
extra viā virtutis eīciūt Mix ad
tpūs relinquit palliū ypocrisis te/
gens cadauerosā feditatē intrinse
cus horridā opimēto qdā cōuer/
sationis exterioris cū reliquīs ve
lut in sepulcris dealbatis Dignū
plane est vt qui talē tantā qz por/
tionē deū fastidiūt. qui qz auaricie
tyrannide distractus a loco vberi.
pascue a monte coagulato et pin/
gui corruit in desertuz vallē qz to
tius egestatis et salsūginis Ipe in
cidat in latrones cū illo qui de hie
rusalem descēdebat in hiericho. q
de pace in mutabilitatē. de quiete
in ofusionē Ita qui noluit eē soci'
aplorz. nec hre solditatē fidei cuz
petro mititatē cuz andrea. purita
tem cū Iohe et sic de reliqs fit cō
sors pfidorū. fit preda viciorum q
qui pus nutriebat in croccis. am/
plexat stercora. et cū inimicis dñi
terrā lingit Occurrit vero interlo/
quēdū venerādus ille cetus apli/
cus cui gratissima castissima qz pñ
tie tue serenitas O virgo bñdicta
splendorē sanctā qz letitiaz aspira
bat. quo magis execrāda reddit
Iude poitiosa malignitas. q cuz
tot sāctis scus eē nō voluit Dic o
iuda sceleratissime quid hec xgo
omēsalis tua. familiaris tua. obse
quiosa tua Dic vt de reliquis filcā

quid fecit tibi quid molestie intu/
lit. vt filiū suū charissimū traderes
ad mortē et tam dirā mortē Nun
quid tibi dura fuit vel iniuriosa q̄
benignitate nitebat apud omnes
Nequaqz prius q̄n etiā pia credu
litate suspicor etsi euangeliū sileat
q̄ erga te plus officij plus beniuo
lentie mōstrauerat exemplo filij tē/
ptās si forte durissimā cordis tui
nequitiā cuius nō erat penit' igna
ra molliri leniri ve ffna vel maēna
correctione cōtingeret Sentiebat
te ad iudeos cursitare claz q̄ redi/
re. neqz tū p̄debat te. sed in bonā
poti' partē trahēs omnia forsan p̄
cabatur te rogabat hortabat vt
inuidiā iudeorz erga filiū suū ma/
gistrū tuū tu mitigares tu paciso
liator fieres Nec deerāt quantū
suspicari fas est blandicie ȳgina/
les cū graui maturitate monendi
per verba potētia gignere ꝓpassi/
onem in cordib' beluarū An forte
seorsū te aduocās alloquebat vi/
des o iuda charissime quo pacto
magr̄m tuū filiū meū querūt iudei
p̄dere Sciuisti aderas eniz q̄n sus
tulerūt lapides vt iacerent in eum
q̄n vix e templo viuus euasit Nūc
p̄cor te per socialē oim nostrū con
uictū. per si q̄d ipe totus bon' nos
qz omnes bene vnqz de te meruim'.
roga iudeos q̄ ad pacē sūt Is eni
et redis ad eos. onde nihil esse in
filio meo dignum morte. qui infir
mos eorum curauit. qui doctrinis
erudiuit qui solū dei honorē q̄ glo

riam viuendo p̄dicādoqz quesiuit
Cur in hui' morte p̄ibimus omnes
Scis q̄ ex eius vita pendet mea.
Quin etiā tu ipe qualē aliū domi
nū vel magr̄m habitur' es in quo
plus benignitatis gratie et fauo/
ris expectes Elegit te in fratrē in
apostolū in amicum. pauit te mini
strauit tibi. potestate miraculorum
cum auctoritate p̄dicandi dotauit
te. dispensatorē suum constituit te.
Deniqz maiora sūt que promittit
Ad hec q̄ similia ȳginis alloq̄a
scire vellē o crudelissime iuda que
tibi facies qui gestus qualis p̄ re
sponsione vel sermo vel nutus Sz
certe leue erat te impudenti simla/
tione velle fallere matrē qui filium
dei putasti decipe dicēs Nunquid
ego sum rabbi Et rursus Si opor
tuerit me mori tecū nō te negabo
Nā teste matheo oēs discipuli cum
petro sicr hoc dixerunt Alij forsan
im puide. tu p̄ditorie Cupiditas
tua o iuda obuolucbat te tāta no
ctis caligine. vt in lucidissimo die
turpitudinē tuam latere putares
nec erubesceres. Nūq̄d nō in ipsa
p̄ditōnis hora ȳba reuerēde blā
de qz salutationis p̄tulisti dicens
Aue Rabbi Magr̄m vocas de q̄
nuper ad iudeos tanqz de malefi/
co et fraudulento dixeras. tenete
eum et ducite caute Animaduerti/
tis o viri patres et fratres aniad/
uertit. qz ceca sit auaricia q̄ ita cor
iude firmauit obclusit qz vt egres/
ceret medēdo deterior qz reddēt.

Quid mörlia pectora erigis vl' cogis auri sac̄ fames. nā ad ip̄os ec̄ iudeos vltro cucurrit non solicitatus ab eis sed more emptoēs int̄rogās Quid vultis mihi dare vt ego eū vobis tradā Habet itaq; cogitatio auaricie radicata suam ebrietatē. suū furorē suā q; insaniā inexorabilē p̄cibus. inflexibilez cōsilijs surdā monitis. demū ad minas om̄es iamiā irruētes impterritā Et putatis auaricie soli ꝓpriā hanc esse surditatē ad ꝯsilia Putatis huic iude soli cōtigisse Habet hanc incorrigibilitatē comitē hāc melancolicā insaniā hoc demoniū surdū affectio quelibet. vel passio viciosa. dū ꝓfūdari radicari q; sinit̄ Hoc in philocoptis ad amorē Hoc in vanigloriosis ad gloriaz pompas p̄lationē Hoc in inuidis ad odiosam malignādi libidinem quotidie ꝯspicimus Alioq̄n mel' irent res humane p̄sertim ec̄ciastice. si nō salubribus monitis ꝯsilijs q; legū eternaꝝ passiones viciose ebriose stulte furiose vel dn̄atiōis vel auaricie vel ambitionis obstitissent Neq; tā diuturna cōtagiōe scisma p̄sens labefactasset ecc̄iam si non ꝓ extirpando solū scismate nō ꝓ obsequēdo passioni mltiplici viciose fuisset insudatuz. Exitus vero qualis habebit̄ nescio deus scit Hoc vnum fidenter assero ꝙ pax quā auara supbia clericorū p̄sertim in sublimitate positoꝝ exulare fecit ab ecc̄ie domo. nō regredietur per eandē viam auaricie et superbie in regionē nostrā Nō muneribus nō terroribus solicitādo animos cōnriantiū sed per viaz liberalē ac benigne humilitatis A qua tamē q̄ꝫ longe abierim' cogitare stupor est. querētibus oibus que sua sūt nō que Jh̄u xp̄i. non sine reatu ꝓditionis cū iuda simonis schariotis ¶ Tertia consideratio Proditor est cuz iuda ecc̄iasticus p̄dicans et confitens Jesū verbis. operibus autē negans Judas interp̄tatur confitēs Sed est ꝯfiteri deū ore. negare vero factis s̄m apl'm Ignosce mihi dn̄e Jh̄u qm̄ hic cōtra me ip̄m pb̄atur' sū. cōn aīam meā nisi miserearis locuturus Heu quotiēs ego cuz meis similibus te Jh̄m legem q; tuam ore tractauimus Quotiēs aliorum lāguores p̄dicando sanare. q̄tiēs spiritus immūdos erroꝝ ꝛ vicioꝝ ab alijs depellere. quotiēs te ip̄m in eoꝝ cordib' ꝑ semē v̄bi tui spiritualit̄ gignere tentauimus Cor aūt nr̄m longe erat a te languidū egrū vicijs obsessū. cui ex sn̄ia dicē potueras illud ꝓuerbij Medice cura te ipsum Illud insuper dictum tuū Peccatori quare tu enarras iustitias meas et assumis testamē/tū meū per os tuū Tu vēo odisti disciplinā. ꝓiecisti sermōes meos retrorsū et cetēa que sequunt̄. Sic sic vrias tulit secum litteras ꝓprie mortis Sic fab̄catores arce pro saluando noe cum suis perierunt.

Sic dicēte seneca Turpissimū est
qd nobis obijci solet verba phie
tractare nō opa Sic dnm cogno/
scentes phi neqz tñ euz sicut deum
glorificātes nō grās agentes da/
ri sūt in re phū sensū. qnto magis
theologi xpiani Nolo tñ insultent
pdicatorib' canes muti nō valen/
tes neqz volentes latrare. qm si p
ditionis rei sūt ecciastici qui loquē
tes bona nō faciūt. nunquid ob se
cro gliabunt illi nūquid excusabū
tur quoz officio ānexa est obliga
tio pdicandi? Ipi autē bona neqz
dicūt neqz faciūt Itaqz duplici cō
tritione oterent. qz et se ipos inte/
rimūt letali gladio criminū et ali/
os silendo ociando qz male pdūt
Quāqz terribile sit valde vñ tāta
surditas in aurib' pdicantiuz qui
ppriā vocez nō audiūt. quo pacto
nō verent ferre damnationis in se
ipos sñiam Quō psumūt deū vt
ita loquamur edocere quali pena
mulctādi sūt Qua fronte nō expa/
uescūt seuerissimū illud de euange
lio impperiū Ex ore tuo te iudico
pue neqz Sed pfecto aliqñ facili'
est accusare vicia qz vitare. facili'
laudare vtutes qz implere Deni/
qz nō oēs qui scpturaz verba vel
legūt vel loquūtur formaucrūt in
se ipos veros pprios q intimos
oceptus eoz q dicunt. nō plus ali
qñ qz pueri vel pice vel ceci de co
lorib' Propriñ nimirū et veri cōce/
ptus spūales per gustum intimuz

gustus vero intim' per opis exer/
citiū cū desiderio vehemēti gignū
tur formant qz Notauit hoc q di/
xit A mandatis tuis intellexi Et
rursus Gustate opando. q videte
cognoscēdo Nā gustus ipe cogni
tio est et expimentalis notitia pm
gregoriū in omelia. Atvero ne mi
serabilis hec admiratio. hec fatui
tas insēsibilis. hec incorrigibil' in/
sania videat apud arrogantes et
emulos ppria solis theologicl. cō/
munis ē affirmam' omibus hoib'
quos nō excepit gratia saluatorl.
Miraris tu et mirando detestaris
et irrides q theolog' dicit aliq de
oremptu mūdi et gloria futuri se/
culi et ea interptaris quod nō cre
dit que loquit. oñdam tibi pl' vel
eque mirandū Quis pcor ē ex ho
minib' qui nesciat se morituz qui
nō fateatur et dicat Ego absqz vl
la momēti interpolatione sic reus
fugio ad mortis suspendiuz. ego
sicut vmbra pterco Nihilomin' qz
raros ex hoibus oñdas mihi qui
nō talia q talit opant in adqsitio/
ne diuitiaz in luxu seculi in otētio
nibus q emulationib' et sitibus in
sanijs qsi ppetuo victuri sint. qsi ñ
ptinus et repēte velint nolint ab
hoc vmbratili seculo migraturi.
Currūt ad mortē sicut vitulus ali/
quis saltās lasciuiēs et ludēs Ita
nihil mouet eos illud qd scūt qd
loquūt qd p certissima re pfitent
Mētior si nō videri hoiez dānatū.

suspendio mox interiturū cū socijs
qui iā pēdebant fabulari in q̄dri/
ga ridere iocari. Deniq; quotiēs
videm⁹ homies hilari vultu cuz ri
sibus et cachinnis recentia aliorū
funera p̄ntia q; celebrare Intra ec
clesias. q̄tidianū tibi erit hoc spe/
ctaculū monstruosū Desinant igit̄
theologoꝝ insanias ip̄i qui nō mi
nus insaniūt sb̄samnare Accipiet
talis q̄libet illud oratij Tu tandē
maior parcas insane minori Cete
rū hz hoc vnū p̄dicatio ꝯmonitio
q; sup̄ba. qr̄ fit interdū vt loquēs
alijs se ip̄m tandē aliq̄n audiat. se
instruat. se ꝯuertat quēadmodū ꝯ
tigit vni ex sc̄is patribus. et ita de
p̄ditorio pec̄ore verus iustus ero
ritur carens spiritu obduratic nis
Jā iamq; dissimilis Jude simois
schariotis. ¶ Quarta cōsideratio
Proditor ē ecc̄iasticus suscipiēs sa
crū p̄sbyteratus honorē ⁊ officiū
si p̄dite viuendo exhibet se diabo
lo execrabile mancipiū quē opor/
tuerat sanctis op̄ibus esse dei sa/
cerdotē et ministrū Nimiruz q̄nto
status altior tanto casus grauior
Pergebā in sacerdotes nostri tem
poris declarare volēs exaggerare
p̄ditionis sue nequitiā sup̄ iniqui
tatē iude quo ad plurima Naz iu/
das mortalē. isti immortalem tra/
dūt vendunt p̄stituūt fedant dila
niant crucifigūt Sed affuit studio
sitas speculatrix familiaris nostra
cōtra faciez mentis mee Querelā
inquit hanc declamatoriā linque.

Noli frustra niti et nitendo odiuz
querere. desine surdos imo obdu/
ratos supra petrā quorundā ani/
mos velle verbis emendare Cōte
reres eos potius q̄ emollires. ha
beto iudā in exemplū Quamobrē
his sibi derelictis dic obsecro te.
solutionē ad dubitatiōes aliquas
litterales ex dictis habētes origi
nē Dic si iudas quez apostatasse
iam constabat a deo. vendiderat
quippe eum nocte p̄cedenti. ¶ Dic
inquā si in hac cena vere sacēdos
est effectus Respōdi vere effectum
sacerdotē Ita eni doctores sētiūt
ex quo suscipe intēdebat id quod
xp̄ūs dabat om̄ibus ap̄lis dicēs.
Hoc facite in meā cōmemoratōz
¶ Dic igit̄ si potuisset corpus xp̄i
verū ꝯsecrasse Rn̄di ꝯn̄s esse vt h̄
potuerit Dic igit̄ si sup̄ corp⁹ xp̄i
mysticū ptātem suscepat sacr̄alit̄
absoluēdi Rn̄di nō suscepisse sicut
nec petr⁹ nec ap̄loꝝ ceteri vsq; p⁹
resurrectionē Promissa fuerat an/
tea talis ptās. sed post resurrecti/
onē exhibita. sicut pontificat⁹ sum/
mus. nisi dixerimus q̄ ecc̄ia duos
papas Jh̄m et petrū tūc in carne
mōrli simil viuētes habuerit Itaq;
sacerdotalis ordo p̄ sui ꝯplem̄to
duas fōrs hz hēt q; duplicē cara
cterem. sicut duplicē potestatē vnā
super corpus christi verum. super
mysticum alteram. ¶ Dic conse/
quenter cur cyprianus et alij do/
ctores plurimi quorum dicta reci/
tantur in decretis posuerunt nihil

fieri in sacmentis nihil qz cōferri
a scismaticis qualis erat Judas
Hoc etiā in pñti scismate quidam
dogmatisare scribere qz voluerūt
Rñdi determinationē augustini ⁊
eccie ad oppositū esse. si simpliciter
ita sentiebāt Cyprian⁹ cū suis Est
q̊z ratio manifesta qm̄ ptās inab
dicabilis est humanit⁹ q̄ caractere
indelebili stabilit̄ Intelligunt̄ aūt
dicta cypriani cū cetēis de scisma
ticis vel hereticl. qui vel nō faciūt
vel facere nō intēdunt ꝑm obꝑua/
tionē forme et materie ab ecc̄a tra
ditā ⁊ a xp̄o institutā Vel dic Nō
pñt Glosa Sine pcc̄o Dic si iu/
das statim vt excidit a fide et a re
ligione ꝑ apostasiā ꝓditoriā ven
dēdo Jh̄m iudeis ꝑdiderit ius in
apl̄atu Et vt clarior sermo fiat in
sili Dic si ep̄s vel p̄latus aliq̄s eo
facto ꝙ errat in fide et ꝑtinaciter.
sit deposit⁹ Rñdi ꝙ et si p̄latus he
reticus dign⁹ sit deponi. nihilomi
nus ñ ē eo facto depositus. sic̄ ali/
quis q̄ntūcunqz sit dignus episco
pari non est ꝓpter hoc eo facto fa
ctus epūs. nisi per electionē huma
nā vel d̄inam manifestā Itaqz ne/
qz deponit̄ inuitus nisi diuina vel
hūana auctoritate coagēte Alio/
quin incertissime essent et vage ec/
clesiastice ptātes hierarchice Si/
gnū hui⁹ manifestū habet̄ in iuda
quē in honore apl̄ico Jh̄s tenuit.
nec a ꝯsortio sepauit. q̄ntumcūqz
sciret illū apostatā in occulto Sed
nec v̄go eū maria sui facinorl. con

scia deuitauit. Dic igit̄ q̄lit̄ ille
erit caput in ecc̄iastica hierarchia
qui nō meret̄ dici mēbrū Rñdi po
testates ⁊ gr̄as istas eē distinctas
ꝑm donū p̄lationis et donuz cha
ritatis seu fidei Proptēa ptās p̄/
lationis manere pōt imo dari de/
sinētibus alijs. sicut abscedēte cha
ritate manet sepe fides ⁊ spes Er
ror oppositus magnā vt audio in
anglia rixā dedit Materia igit̄ suf
ficiēs ad p̄lationē de facto vel sus
cipiendā vel recipiendā est hō ba
ptisatus viator intēdens recipere
id qd̄ ecc̄ia ꝯferre cōstituit Dic
cur dñs iudam quē casurū sciebat
elegit in apostolū Ego inq̄t duo/
decim elegi. et vnus ex vobis dia/
bolus est Respōdi qōnem istā esse
vnā de illis. quas intuens apl̄us
reuerenti silentio p̄teriens honora
uit exclamans O altitudo diuitia
rum sapientie ⁊ sciētie ꝛc. Hoc vnū
scimus ꝙ in iuda nō causauit de⁹
improbā voluntatē ꝓditionis sce
lerate in esse malicie Attamen ip̄e
hac mala voluntate bene vsus est
tanquā dei sapientia attingens a
fine vsqz ad finez fortiter et dispo
nens omnia suauiter Corripitur
hic stulta ambitio cordis humani
proruēs impauide ad culmina di/
gnitatū. quem honorē homo etiā
vocatus etiam electus a deo non
tute neqz sine multo cadendi discri
mine suscipit. testionio sūt Judas ⁊
saul pl̄imi qz Quis igit̄ manz exit⁹
dum ingerit se q̄spiā p̄ce p̄cio non

vocatū nō electū vtinā nō reprobatū Dic si miracula fiebant a iuda vtiqz reprobo. quale ēit p canonisatione scōr apud ecciam argumentū Rndi vitā inspici debē quesi in humilitate certa et nō ficta cōiuncta sit miraculis. resultant vt determinat gregoriʼ in dialogo duo signa sufficientis scitatis ostē siua Porro miracula sine vita quo ad hoc signū fallax Propabat ingeniositas studiosa multiplicare ōnes hmōi sup numerū. cui ego valefaciēs noli inqz āpliʼ me inē/rogādo mozāi. qm ḡndis adhuc restat dicēdor via de signis pditōis iude simōis scharioti. Paruit illa. illa petens scholasticū exercitiū. ego ad mozale negotiū redeo ꝛc. ¶ Enumeratis itaqz ōtuor ilāationibʼ sūptis ex inde statu vel pfessione p collationis pte pma supersūt iuxta ppositū ab initio simulationes alie ḋbus pditionē suaz iudas vel tegere vl excusare conatus est tā gestu qz affatu Quattuor vtrinqz notauerā qz qz plures inuēiri posse nō abnuo Has simulationes tū occupationū turba irruens tuz amica breuitas pterire iubebat. quas nihilominʼ breui cōpendio nō tā ambulare qz excurrē ppositi octonariū sub ōternario oplexurʼ. et ad mores sub ōdrupliri ōsideratione traductur ¶ Prima ōsideratio Judas cū Jhu cibum sūpsit nedū carnalē sed sacralem. qd esse debuerat nō mediocre fe/

deris argumētū Omittamʼ iudā. clerr intueamur et pchdolor eccāsticos files inuenimʼ comedentes primoniū Jhu. cū vēo in suis paupibus spoliātes. sumentes eucharistiā. ḡ eā venalē faciētes Hinc puenit est imo tāta sup oēs homies in eccīasticis ḋbusdā cecitas. tā incorrigibilis obduratio iuꝝ impcationē ppe fiat mēsa coza ipis in laqueū ꝛc. Tolerat nihilominʼ eccātales sicut xpūs iudā. agricola zizaniā. pcertim in occultis ne vl cōfessio pdatur vel secretū ¶ Secda ōsideratio Judas tolerauit lotōez pedū a xpo sibi fieri. ḋbus pdie ābulauerat ad vēdendū eū fuerat hoc signū mūdicie q amicicie qz qz nō emūdatior interiʼ sed sordidior et odiosior effectus est Tales aliquos videre in clero est extendentes palaz pedes affectionū vel in opūctione vel in ofessione tanquā xpi manibʼ abluēdos. sed ēmanēt sordes in pedibus eorum Quare? Quia nolūt peccādi deserere penitus volūtatē. sed eligūt vel in sterquilinio libidinis oputrescere. vel in alieni retētione rubigine osumi vel igneo vindicādi zelo succendi Tales etsi ḋtidie videant ofiteri et celebrent irrisores sūt pditorū nō penitētes idonee Hoc cuilibz dū osculant xpm in sacro vel ffez in eccia dici pōt ex sīnia Juda filiū homis osculo tradis Errursʼ ex psona ipius xpi Amice ad ḋ venisti Amicū intelligite non mo/

ribus sed natura Vel ido amicuz nominat xp̄s. qz ad amiciciā quē/libet pc̄corem recipe si nō obstite/rit patus est in hac vita Tertia cōsideratio Judas se curā paupm gerere officio gestu et verbo vide ri voluit Erat quippe iudas locu/los hn̄s inferens ea que asporta/bant Proptēa indigne tulit effusi/onem vnguēti dicens Ut quid p/ditio hec Hoc p̄terea velamie exi tum suū a cena cooperuit. cui⁹ intē tioni accōmodans xp̄us vocē ait Qd̄ facis fac citi⁹. qd̄ ita acceptū esse ab apl̄is quasi ad vsus neces/sarios exisset tradit euangeliū Si a iuda ad ecc̄iasticos huius tēpis deuoluam⁹ nr̄e ɔsiderationis ocu los q̄t. inspiciemus qui sub titulo alendi sustentādi qz paupes reddi tus vberrimos in loculos bn̄ficio rū recōditos hn̄t curant nll̄os. au ferūt ea que asportata sūt nō iam vt dent vxori ⁊ filijs. sed execran/do sacrilegio in obsceniores vsus vertūt Currunt alij discurrunt qz Marthā se iactantes. qui ociosorū Marie similiū vnctionē hoc est de uotionē fastidiūt im̄pbant qz di centes Ut quid p̄ditio hec? Quasi videlz ip̄os practica talia tractaē ingens amor xp̄i et paupm nō lu/crorꝝ tp̄aliū ardor agitaret Tl̄es nihil magnuz nihil ecc̄iastico viro dignū deputāt. nisi qd̄ lucꝝ affert tp̄aliū ɔmodorū in pecunie vl̄ ne/scio cui⁹ solicite iurisdictionis dila tatōne Profūde apud eos iualuit illud Sp̄ūalia sine tp̄alib⁹ diu esse nō p̄n̄t Et illud Oracij O ciues ci ues q̄renda pecunia p̄mū Virtus post numos. p̄dicante ex aduerso ih̄u Primū q̄rl. regl. dei ꝛc. Cū p̄te rea xp̄s vt exēplo suo docēt n̄ ma gnipēdendā esse apud ecc̄iasticos p̄latos tp̄aliū curā Ip̄e iudam re p̄bū furem sacrilegūqz talib⁹ p̄fe cerit. nolēs tali solicitudine cōteri sanctiores apl̄os O deus O reli/gio O fides O pietas. eloquar an sileā? Nūc heu sp̄ūalitas om̄is. vt aiarū cura. ɔfessio vel p̄dicatio. vl̄ omittit̄ vel pessimis sordidis infi dis discholis insc̄ijs passim cōmit titur Et a q̄bus? Ab illis qui non tute seruanda traderent taliū ali/cui bona sua nisi sub quotidiana ratione Et que bona. nō dicam au rum nō argentū non vasa p̄ciosa. dicam poma. dicā cibaria vl̄ alia vilia sua seu ludicra Tam vilis est apud eos tam nullius precij aiaꝝ perditio pro quibus mortuus est xp̄us Quotidie vigilanter apud eos calculus ponitur de expensis de moribus vltima fit questio. vti nam vel vltima sed iam nulla Ex hec loco de loculis Jesu grandis olim questionū et assertionū rixa p̄sertim tēpore Joh̄is. xxij. excita/ta est dicentib⁹ plurimis xp̄m ha buisse aliquid in cōmuni expressā esse in euangelio veritatē. neqz mē/dicasse apl̄os nec paup̄tatem vo/uisse sicut castitatē Erat eni iudas vxoratus nimirū sicut petrus De certabāt alij tota animositate po/nentes ex aduerso pro heresi dicē q̄ xp̄s habuit aliquid in ꝓprio vl̄ cōmuni Nam hec est inq̄unt euan/

gelica ꝓfessio altissima q3 paup/
tas Studiosos remitto ad scp̄ta
nisi plz phariseacas de ꝑfectione
ɔtētiones magis spernē q̄3 inspi/
cere Perfectio xp̄iana est dei dile/
ctio. in qua qui feruētior est hic et
ꝑfectior iudicat̄ ¶ Quarta ɔside/
ratio Judas ad extremū referēs
triginta argenteos dixit Peccaui
tradens sanguinē iustū Sed dicā
hic qd̄ sentio Vox ista nō penitē
tis est. sed ꝓditoris ꝓditionē suā
ad cōplementū deducēt. Quo pa
cto inq̄es? Nōne Judas hic et ɔfi
tetur peccatū et ablatū restituit ⁊
magr̄o suo iustitie tituluz ascribit
Quomō vox ista ꝓditionis erit n̄
cōtritionis? Ponat igitur volo iu/
das mecū rationē Appello te o iu
da Si iustus est ille quē tradidisti
sicut iustum nomias. verax fuerit
necesse est. debuisti credere que do
cuerat te. que ve p̄dicanda tradi
derat Docuerat autē dn̄s dicens
Veni animas nō ꝑdere ꝫ saluaē
Jusserat insup̄ ꝙ fratri peccāti di
mitteret̄ peccatū non tm̄ septies ꝫ
vsq3 septuagesies septies Cur er/
go de tam veraci misericordi q3
doctore desperas Porro si tanta
est iniquitas tradidisse iesum cur
hoc p̄us quasi dissimulādo parui/
pēdebas? Hec plane fuit diaboli
ca fraus que te possederat te volē
te Ille enim ꝓditor et homicida
diabolus peccata p̄usquā fiāt q̄si
nulla esse suadet vt presumat hō.
dum vero ꝑpetrata fuerint illa ni
mis exaggerat vt desperet Inde ē
forsan ꝙ in vocem cayn erumpis
o iuda perfide dicens Maior ē ini
quitas mea q̄3 vt veniam merear
Veniā merearis o iuda Vis igi
tur gr̄am dei Vis eius miaz me/
ritis emi Vis eam operū tuorum
mercede conduci? Hoc ꝓrsus est
quod dico Tu a mercenaria cogi
tatione tua nō discedis Comples
eam potius dum iustitiā tuam cō
stituere volens per merita tua. nō
es iusticie dei subiectus. illi inquā
iustitie cui vox tua testimoniuz ꝑ
hibet dicens Peccaui tradēs san
guinem iustum? Sed cor negat. sus
pendiū cōndicit Quomō iustus si
sperantes in se. si penitētes abijce
ret ⁊ damnaret Sed quis erā inq̄
es qui facere possem irritū v̄bum
dei dicentis Ve tamē homini illi
per quem tradar Melius erat illi
si natus nō fuissz homo ille? Com
minatio hec erat o iuda quaten⁹
resipisceres. non necessitatis indu
ctio Alioquin petrus necessitate
peccasset nec iam peccasset si neces
sitatus Alioquin p̄terea plurimis
nunq̄3 post ꝓpheticas minas sal⁹
patuisset. Mutasses voluntatē pe/
nitendo. mutasset sentētiā indulgē
no Sed irriserunt inquies sacēdo
tes iudeoꝝ spem auferentes. et di
centes Quid ad nos tu videris.
Nunc ergo cognoscis cū qualib⁹
mercatus es. quia cum odiosis ⁊
perfidis nihil solatij. irrisionis v̄o
plurimū afferentibus Propterea
cur eorū subsamnationes iusta vi
cissitudine non irrisisti. fugiens p̄

sertim ad matrē illam totam beni uolaz et misericordē Affirmo secu rus ipsa tibi venienti gremiuz pie tatis extendisset apertum Hec qñ subsamnasset aut im ꝓperasset tibi more iudeoꝝ. aut stultoꝝ illorum qui de sanctitate sibi blandientes abijciūt cum austeritate vocis aut gestus humiles in confessione pe nitentes. non attēdentes illd̄ apli Fratres si occupatus fuēit homo in aliquo delicto. vos qui spiritua les estis instruite eum in spiritu le nitatis considerans te ipm̄ ne ꝛ tu tenteris Sed iam pridez sentio o doctissimi et sapiētes viri ꝙ et me moria que fallit in aliq̄bus que di ctauerā et ꝓlixitas inculta gignē potest fastidiuz Esto finis igit̄ in obsecratione dñi nostri Jesu xp̄i ꝛ misericordissime matris sue ne sit i aliquo nostrū cor obduratū ꝛ de sperās instar Jude simonis scha/ riotis. sed peniteamus tꝑaliter hic in spe. vt tandē re ipa gaudeam⁹ in eternitate p̄stante eo qui est be nedictus in secula seculoꝝ Amen

Explicit sermo Magr̄i Jobis Garson in cena dñi factus

Sequit̄ sermo factus in die sancto pasche per dñm Cancellariū parisiensem

Si consurrexistis cum xp̄o que sursum sunt querite origina liter ad Colosenꝭ. iij. et recitatiue in epistola hodierna. In nr̄e breuis vt efficacis collatio nis exordio pro impetranda spiri tussancti gr̄a vt affectum boni ge neret. genitū nutriat. nutritū vsq̄ in effectum ꝑducat. matrē ergo sa lutabimus corde humiliato et vo ce pia d. Aue maria Si consurre/ xistis ꝛc. Circa hec apostoli verba tres cōsiderationes occurrūt pro nūc quantū dederit deus ꝓsequē de Prima de xp̄i resurrectiōe me/ ditanda iugiter. scd̄a de nostri cō suscitatione affectanda salubriter. tertia de celi habitatione inquirē/ da feliciter. p̄ma et scd̄a considēa tiones sumūtur ex p̄ma ꝑte thēa/ tis Si cōsurrexistis cum xp̄o: per hoc eniz aperte innuit̄ resurrexisse xp̄m. tertia cōsideratio sumitur ex scd̄a parte que est sursum querite. Est igit̄ prima cōsideratio de xp̄i resurrectione meditāda iugit̄ Me/ ditanda ꝓrsus hec gloriosissima xp̄i scz iesu resurrectio In eam q̄ fideliū mētes sedulo cōuertēde. cu ius vigor inestimabilis. cui⁹ valor inappreciabilis. cuius insuꝑ infal libilis certitudo. infallibilis plane